

สรุปผลการวิจัยและขอ เสนอแนะ

การวิจัยเกี่ยวกับ "หน่วยการสอนสังคมศึกษาเพื่อปลูกฝังค่านิยมแก่นักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนบน" นี้ มุ่งที่จะทดลองวิธีสอนและฝึกครรชava เข้า ซึ่งส่วนใหญ่ในชั้นประถมศึกษา ให้มีความรู้และความสามารถเป็นผู้ช่วยเจ้าน้ำพืชนาและส่งเคราะห์ช่วยเหลือคนการศึกษา หรือผู้ช่วยครูสอนเด็กชาวเขาเผ่าทางฯ ในหมู่บ้านชาวเขา ซึ่งเป็นทางหนึ่งที่จะช่วยแก้ปัญหา การขาดครูสอนเด็กชาวเขา อันเป็นปัญหานาเป็นห่วงของชาติ ในขณะนี้ นอกจากนี้ยังมุ่งที่จะศึกษาพัฒนาการค่านิยมของผู้รับการอบรม และนักเรียนระดับประถมศึกษาตอนบนด้วย ทั้งนี้ ผู้วิจัยได้แบ่งสมมติฐานไว้ 4 ประการ คือ

ประกาศที่ 1 หลักสูตรพิเศษสังคมศึกษา (ค้านิยม) หนังสือแบบเรียน และหน่วยการสอนสังคมศึกษา เพื่อปลูกฝังค่านิยมแก่นักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนบน ที่สร้างขึ้น จะช่วยให้ผู้รับการอบรมมีความรู้วิชาสามัญ วิชาครู และมีความสามารถในการสอน โดยที่ความรู้ ความสามารถดังกล่าวมีความแตกต่างกันในระหว่างกันและหลังการอบรม

ประกาศที่ 2 สัญญาผลทางวิชาการ น่าจะมีความสัมพันธ์เชิงนิmeanกับความ
สามารถในการสอน

ประกาศที่ ๓ การปลูกฝังค่านิยมแก่ผู้รับการอบรม น่าจะทำให้ผู้รับการอบรมมีพัฒนาการทางค่านิยมขึ้นได้

ประกาศที่ 4 การป้องกันนิยมแก่นักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนบน ระหว่าง
นักเรียนกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุม น่าจะมีผลต่างกัน โดยที่นักเรียนกลุ่มทดลองมีพัฒนาการ
มากกว่านักเรียนกลุ่มควบคุม

กลุ่มตัวอย่างประชากรที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วยชาวเข้าท่ากองส่งเคราะห์ชาวเข้าได้คัดเลือกมาจากจังหวัดต่าง ๆ จำนวน 57 คน เป็นพระภิกษุสามเณรชาวเข้า 25 รูป และพรา瓦สชาวเข้า 32 คน นารีการอบรมและกินอยู่ประจำตลอดเวลา

3 เกื่อง ณ ศูนย์พัฒนาและส่งเสริมฯ ช้าวเข้า อำเภอเมืองสระบุรี จังหวัดแม่ฮ่องสอน อีกกลุ่มนี้เป็นนักเรียนชั้นประถมปีที่ 4 โรงเรียนห้องสวัสดิ์วิทยาการ อำเภอเมืองสระบุรี จังหวัดแม่ฮ่องสอน 2 ห้องเรียน นักเรียนห้องละ 35 คน แบ่งเป็นกลุ่มทดลอง 1 ห้อง อีก 1 ห้องเป็นกลุ่มควบคุม

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย หลักสูตรพิเศษวิชาสังคมศึกษา (คันยม) แบบเรียนสังคมศึกษา (คันยม) 1 เล่ม หน่วยการสอนสังคมศึกษาเพื่อปลูกฝังค่านิยมทางสังคมศึกษา 8 เล่ม แบบทดสอบความรู้วิชาสามัญและวิชาครูเบื้องต้น 1 ฉบับ แบบประเมินผลการฝึกสอน 1 ฉบับ แบบฝึกหัดสรุปหน่วยการสอน 8 ชุด แบบการจัดอันดับค่านิยมของผู้รับการอบรม 1 ชุด และแบบทดสอบวัดทักษะคิดเหตุคิดเหตุค่านิยมของนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม 1 ฉบับ

เมื่อสร้างเครื่องมือสำหรับใช้ในการทดลองเสร็จแล้ว ผู้วิจัยจึงเริ่มงานฝึกอบรมช้าวเข้า ณ ศูนย์พัฒนาและส่งเสริมฯ ช้าวเข้า อำเภอเมืองสระบุรี จังหวัดแม่ฮ่องสอน โดยอยู่บูรณาการฝึกอบรมทดลอง 3 เกื่อง และให้ทดลองสอน โดยใช้หน่วยการสอนสังคมศึกษาเพื่อปลูกฝังค่านิยมแก่นักเรียนประถมศึกษาตอนต้น ณ โรงเรียนห้องสวัสดิ์วิทยาการ อำเภอเมืองสระบุรี จังหวัดแม่ฮ่องสอน เป็นเวลา 6 สัปดาห์

เมื่อได้ข้อมูลมาเรียนร้อยแล้ว ได้นำข้อมูลมาวิเคราะห์หาสิ่งที่นำไปนี้

1. ความรู้ความสามารถและพัฒนาการของผู้รับการอบรม วิเคราะห์ด้วยการจัดอันดับคะแนนเป็นตัวอักษร โดยใช้คะแนนที่นำไปนี้

1.1 คะแนนแบบฝึกหัด

1.2 คะแนนสมดุลชิพด้านวิชาการ

1.3 คะแนนฝึกสอน

2. ค่าสัมประสิทธิ์สัมพันธ์ระหว่างสัมฤทธิ์ผลทางวิชาการกับความสามารถในการสอน

3. เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนพฤติกรรมทางค่านิยมของผู้รับการอบรม

ทั้ง 2 ครั้ง

4. ทดสอบความมีนัยสำคัญของความแตกต่างของคะแนนท่อไปนี้

4.1 คะแนนทดสอบก่อนและหลังการอบรม

4.2 คะแนนพฤติกรรมทางค่านิยมครั้งแรกกับครั้งหลังของผู้รับการอบรม

5. ความแปรปรวนแบบ 2 ทาง เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของคะแนนทั้งหมดที่ค่านิยมทั้ง 2 ครั้ง ของนักเรียนกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุม

สรุปผลการวิจัย

1. ผลการเรียนรู้ด้านวิชาการ ซึ่งมีเนื้อหาวิชาสามัญและวิชาครูเบื้องต้นของผู้รับการอบรมมีความสัมพันธ์แบบเส้นตรงเชิงนิมาน กับผลการเรียนรู้วิชาครูก้าวไปถัดไป มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และความสามารถในการสอนของผู้รับการอบรมอยู่ในเกณฑ์ดีพอควร แสดงว่าหลักสูตร แบบเรียน และหน่วยการสอนที่สร้างขึ้นใช้ในการทดลองครั้งนี้ ได้ผล

2. การฝึกอบรมวิชาสังคมศึกษา (ค่านิยม) มีประสิทธิภาพสูง เนื่องจากอัตราส่วนวิภาคุของคะแนนก่อนและหลังการอบรมมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

3. พัฒนาการของผู้รับการอบรมวิชาสังคมศึกษา (ค่านิยม) เป็นที่พอใจ

4. วิธีฝึกอบรมตามหลักการและกระบวนการของการวิจัยนี้ ได้ผลสมความมุ่งหมาย นั้นคือการฝึกหัดครูชาวเข้าครั้งนี้ใช้การได้

5. การปลูกฝังค่านิยมแก่ผู้รับการอบรมเป็นสิ่งที่ทำได้ ถ้าดำเนินตามหลักและวิธีการวิจัยครั้งนี้ นั่นคือ "หน่วยการสอนสังคมศึกษา เพื่อปลูกฝังค่านิยมแก่นักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนตน" ใช้ได้ หั้นนี้ เนื่องจากผลทางของค่าเฉลี่ยระหว่างคะแนนค่านิยมที่ให้ในครั้งแรกกับครั้งหลังมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

6. การปลูกฝังค่านิยมแก่นักเรียนชั้นปีก่อนปีที่ 4 ชั้นปีที่ 4 เป็นตัวอย่างประชากรนั้น ไม่มีความแตกต่างกันในเชิงสถิติระหว่างทั้งสองค่านิยม ของนักเรียนกลุ่มทดลองกับนักเรียนกลุ่มควบคุม และระหว่างทั้งสองค่าที่ทดสอบการทดลอง กับหลังการทดลองของนักเรียนแต่ละกลุ่ม นั้นคือความสามารถในการรับค่านิยมของนักเรียน 2 กลุ่ม ไม่มีความแตกต่างกันในเชิงสถิติ ถ้าใช้เวลาเพียง 6 สัปดาห์

ข้อเสนอแนะ

1. ผู้รับการอบรมมีพื้นฐานความรู้วิชาสามัญ แตกต่างกันมากเกินไป (ป.2 - ม.ก. 3) ทำให้เกิดปัญหาในการสอนและการฝึกอบรม ฉะนั้น การคัดเลือกชาวเข้าเข้ารับการอบรมแต่ละรุ่น ควรคัดเอาผู้มีการศึกษาระดับเดียวกัน หรือใกล้เคียงกัน เช่น รุ่นที่ 2 คัดเลือกผู้เข้ารับการอบรมที่จบชั้นปีที่ 4 ถึงชั้นปีที่ 7 รุ่นที่ 3 คัดเลือกผู้เข้ารับการอบรมที่จบชั้นปีที่ 7 ถึงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เป็นต้น หรือถ้าสามารถจัดอบรมรุ่นละระดับก็จะได้ผลดียิ่งขึ้น

ทั้งนี้ นอกจากจะลดปัญหาที่มีสาเหตุมาจากการความแตกต่างทางไอลของพื้นความรู้วิชาสามัญของผู้เข้ารับการอบรมแล้ว ยังจะช่วยให้จัดผลการอบรมเปรียบเทียบแต่ละรุ่น ท่อไปได้ดี

2. พื้นความรู้วิชาสามัญของผู้เข้ารับการอบรม ไม่ควรต่างกันชั้นปีที่ 4 จากผลการทดลองปรากฏว่า ผู้ที่สอบตกห้องค้านวิชาการและการฝึกสอน เป็นผู้มีความรู้ไม่ถึงชั้นปีที่ 4 ห้อง 2 คน และเป็นผู้ที่มีพื้นความรู้ชั้นปีที่ 4 อีก 2 คน

3. ผู้รับการอบรมที่เป็นพระภิกษุสามเณร มีพัฒนาการทุกด้านดีมาก ซึ่งสูงกว่าพื้นเป็นพรา瓦ส ทั้งนี้ อาจเนื่องจากมีพื้นฐานค่านิยมเบื้องต้นดีมาก่อน จึงเป็นกลุ่มน้ำในห้องน้ำได้เป็นอย่างดี ฉะนั้น ในการอบรมรุ่นต่อไป ควรให้มีจำนวนเท่ากันห้อง 2 ฝ่าย

4. หนังสือแบบเรียน และหน่วยการสอน ที่ใช้ในการทดลองครั้งนี้ มีข้อควรแก้ไขปรับปรุงอีกบางตอน โดยเฉพาะในการพิมพ์ห้องสำเนาให้กระทำอย่างรีบเร่ง เพื่อให้พื้นที่ในการอ่านครั้งนี้ ฉะนั้น เมื่อได้รับการปรับปรุงแก้ไขหลังการทดลองครั้งนี้แล้ว

น่าจะໄດ້ຮັບການພິຈາລະນາຫາຖຸນອຸທຸນ ໃໃຈດີພິພໍເປັນຮູບເລີມມີກາພປະກອບຂອງສົມບູຮັນ ເພື່ອປະໂຍດນີ້ໃນການໃຊ້ເປັນແບ່ງສື່ອແບບເວັນ ສ໏ຫຮັບເຕັກຊາວເຊາໃນໂຄງການຂອງການປະປາສົງເກຣະໜໍ ພົບໃນໂຮງເວັນຊາວເຊາຂອງກະທຽວສຶກນາທິກາ ແລະໃນໂຮງເວັນຊາວເຊັ້ນ ຂອງກອງກຳກັນການກໍາຮັງຈູກທະວະເວນຍາຍແດນ ເພື່ອເຕັກຊາວເຊາຈະໄມ້ແບ່ງສື່ອແບບເວັນ ເພີ່ມຂຶ້ນຈາກທີ່ມ່ອຍ

5. ຜູ້ຫວຍຄຽງສອນເຕັກຊາວເຊາທີ່ມາຮັບການຝຶກອບຮນ່ວນແຮກນີ້ ໄດ້ຮັບແຈ້ງແນວດີ່ອແບບເວັນ ເວັນທີ່ສ່ວນຂຶ້ນພ່ອມທັງໝາຍການສອນຄະລະ 1 ຊົກ ແຕ່ເນື່ອເຂົາອອກໄປປະບົນຕິການສອນການໜີ້ນ ເຕັກ ຈະໄນ້ມ້ຳນັ້ນສື່ອເວັນ ນອກຈາກຜູ້ຫວຍຄຽງແລ້ວນີ້ຈະນໍາແນຍກົມຈາກໜັງສື່ອດັກດ້ວຍສອນຂ້ວຍຄວາມ ແຕກຈະຍາກເພຣະຊາດອຸປະກອນ ມາກນີ້ການຈັກພິພໍ່ນັ້ນສື່ອແບບເວັນຫຼຸດນີ້ແຈກໃຫ້ສອນຂ້ວຍຄວາມ ແຕກຈະຍາກເພຣະຊາດອຸປະກອນ ມາກນີ້ການຈັກພິພໍ່ນັ້ນສື່ອແບບເວັນຫຼຸດນີ້ແຈກຈ້າຍໃຫ້ເຕັກຊາວເຊາທີ່ຜູ້ຫວຍຄຽງແລ້ວນີ້ອອກໄປສອນ ກ່າຍໜ່າຍໃຫ້ການທິດການພລງານວິຈິຍຄົງນີ້ສົມບູຮັນຢືນຂຶ້ນ ມີນະນັ້ນແລ້ວການແກ້ມູ້ຫາເຖິງວັນການສຶກນາຂອງເຕັກຊາວເຊາຈະໄນ້ໄດ້ຜົດຕີເຫັນທີ່ການ

6. ຜູ້ຫວຍຄຽງຊາວເຊາທີ່ໄດ້ຮັບການຝຶກອບຮນ່ວນແຮກນີ້ ຄວາມໄໄມ້ໂກສະກັນມາຮັບການອົກຄົງຮັນໜຶ່ງ ລັງຈາກໄດ້ອອກໄປປະບົນທີ່ນີ້ແລະມີປະສບການນີ້ໃນການທຳການແລ້ວ 2 ປີ ທັງນີ້ ເພື່ອເພີ່ມຫຼຸນຄວາມຮູ້ ຄວາມສາມາດ ແລະປຽບປຸງການສອນຂອງການໃໝ່ປະສິກັນຢືນ

7. ຄວາມໄໄມ້ໂກສະກັນການປຸດູ້ມັງຄຳນິຍມແກ້ນັກເວັນຂຶ້ນປະດົມສຶກນາກອນກົນທີ່ໂຫຼຸ້ນໃນໂຮງເວັນປະຈໍາ ວ່າທ່ານກັນທີ່ໂຫ້ມາຮ່ວມກຸລຸມທົດລອງແລະກຸລຸມກວບຄຸມ ແລະ ຜູ້ທົດລອງກວາມໄດ້ເຂົາອູ້ປະຈໍາແທ່ງເຖິງກັນັກເວັນ ເປັນເວລາຍ່າງນ້ອຍ 2 ກາທເວັນ

8. ຄວາມໄໄມ້ໂກສະກັນການປຸດູ້ມັງຄຳນິຍມ ໂດຍໃຫ້ເວລານາຍ່າງນ້ອຍ 3 ກາທເວັນ ກັນັກເວັນຂຶ້ນປະດົມສຶກນາກອນກົນໃນໂຮງເວັນຮ່ວມຄາ ໂດຍຫຼຸ້ນຄວາມແທກການຮ່ວມກຸລຸມທົດລອງແລະກຸລຸມກວບຄຸມ

9. ຄວາມສຶກນາຫາຄວາມແທກທາງຮ່ວມກຸລຸມທົດລອງກວບຄຸມຂອງນັກເວັນຂຶ້ນປະດົມສຶກນາກອນກົນທີ່ໂຫຼຸ້ນໃນໂຮງເວັນປະຈໍາແລະໄປກລັນ ໂດຍໃຫ້ເກົ່າອົ່ງນົ້ວແລະເວລາສອນເທົກກັນ ວ່າທ່ານກັນທີ່ໄນ້ອ່ານຍ່າງໄວ

10. ຄວາມໄໄມ້ໂກສະກັນໄປກັນກຸລຸມປະຊາກລັກນະເຖິງກັນນີ້ ໂດຍການຮະຫຼາກນັກເວັນທຸກກາກທີ່ໂຫ້ມ່ວປະເທດ.